

Mandsling ham tæt ind paa Livet, løftede sig paa Taaspidserne og sagde:

„Jo — jeg skal sige Dem — der kunde muligvis ogsaa her i Landet tænkes Folk, der *kun* vil gifte deres Døtre bort til Mænd med et adeligt Navn. Adjø!“

*

*

*

Salomons var allerede i Slutningen af Maj flyttet ud til deres Sommerbolig „Skovbakken“, en Villa ved Kysten en Times Rejse fra København. Per tog gerne derud om Søndagen, naar der var aabent Hus, men viste sig ogsaa til andre Tider under Paaskud af at ville raadføre sig med Ivan om Bøgers Trykning og lignende Ting, der angik hans Pjece. At ikke alle i Familien var lige glade ved hans Besøg, og at navnlig Nanny oftere viste ham sin Ryg end sit Ansigt, efter at det var gaaet op for hende, at hun var bleven vraget, bekymrede ham ikke. Fra det Øjeblik, han var kommen til den Overbevisning, at det var Søsteren, han holdt af, og at han næppe forringede sine Fremtidsudsigter ved at følge sin Tilbøjelighed, søgte han under sine Besøg udelukkende Jakobes Selskab.

Nu var der ulykkeligvis ikke foregaaet en tilsvarende Stigning i Jakobes Følelser for ham. Tvertimod. Noget af den Uhygge, hans Person havde indgydt hende ved deres allerførste Møde, var igen bleven levende hos hende efter hin Aftensamtale i København, hvor han havde betroet hende sit Forhold til Forældre og Søsken. Saa oprigtigt hendes eget Had til Kristendommen end var, stødtes hun tilbage af den tilsyneladende Ro og Ufølsomhed, hvormed han havde omtalt den hele Sag. I sin mosaiske Ærefrygt for Hjemmet og Slægten skræmmedes hun af en saadan Uforsonlighed overfor de Nærmeste.

Saa var der desuden kommen noget i selve hans Optræden, der virkede ubehageligt paa hende. Efterhaanden som han overvandt sin selskabelige Usikkerhed, der hidtil havde lagt en Dæmper paa hans Selvfølelse, ytrede der sig blandt andet en uheldig Tilbøjelighed hos ham til at tale i Tide og Utide. Efter at have læst en halv Snes Bøger af Dr. Nathan og lige-sindede Forfattere følte han sin Viden tilstrækkelig grund-